

Sygn. akt X Cz 82/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Chajęcka

Sędziowie: SSO Anna Staśkiewicz-Bortkiewicz

SSO Anna Pochylczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej A. W. i W. W. reprezentowanych przez ojca M. W.

przeciwko J. W. (1)

o alimenty

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 15 stycznia 2014 r., wydane w sprawie sygn. akt V RC 1030/13 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia

- zmienić zaskarżone postanowienie w pkt 1 w ten sposób, że udzielić zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanej J. W. (1) do uiszczania na rzecz każdej z małoletnich powódek – A. W. i W. W. kwot po 300 (trzysta) zł miesięcznie, tj. łącznie 600 (sześćset) zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-tego każdego miesiąca, do rąk ojca M. W., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 15 stycznia 2014 r.,
- oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt X Cz 82/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia dochodzonego przez małoletnią A. W. i W. W. poprzez zobowiązanie pozwanej J. W. (1) do łożenia na ich rzecz kwot po 200 zł. miesięcznie, tj. łącznie 400 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go każdego miesiąca, do rąk ojca małoletnich M. W., poczynawszy od 15 stycznia 2014 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem przedstawiciel ustawowy małoletnich powódek - M. W., zarzucając mu ustalenie kwot zabezpieczenia nieadekwatnie do możliwości zarobkowych pozwanej oraz potrzeb małoletnich dzieci. Podkreślił przy tym, iż małoletnia A. jest dzieckiem niepełnosprawnym i wymaga szczególnego zaangażowania w jej rozwój zarówno ruchowy jak i intelektualny. Dodał, iż miesięcznie wydatkuje około 1.200 zł na utrzymanie domu, w którym zamieszkuje wspólnie z córkami (k. 25-26).

W piśmie z dnia 19 maja 2014 r. ojciec dziewczynek doprecyzował treść zażalenia wskazując, iż domaga się podwyższenia zabezpieczonych alimentów do kwoty 1.000 zł. na rzecz córki A. oraz do kwoty 750 zł. na rzecz córki W.. Wskazał, iż różnica w kwocie zabezpieczenia wynika z upośledzenia młodszej z córek, która pozostaje pod stałą opieką neurologa, genetyka, psychologa, psychiatry, logopedy, laryngologa i dermatologa. Do pisma dołączył decyzję w zakresie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia z pacy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania opieki nad osobą niepełnosprawną (k. 53-55 v.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Wniesienie zażalenia prowadzić musiało do częściowej zmiany zaskarżonego postanowienia.

Na wstępie podkreślić należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do udzielenia zabezpieczenia, gdyż strona powodowa uprawdopodobniła istnienie samego roszczenia o rentę alimentacyjną (art. 753 § 1 k.p.c.). Uprawdopodobniła bowiem nie tylko stosunek pokrewieństwa, z którego wynika obowiązek alimentacyjny, ale również niemożność samodzielnego utrzymania się uprawnionych. Sąd Rejonowy prawidłowo również uznał, iż zakres przedmiotowego obowiązku, stosownie do przepisów art. 133 oraz 135 k. r. i o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz możliwości zarobkowych i majątkowych jego rodziców. Opierając się na takich podstawach, Sąd I instancji właściwie także ustalił zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek na łączną kwotę 1.370 zł. miesięcznie. Sąd właściwie przy tym zauważył, iż na kwotę tą składają się wydatki na zaspokojenie osobistych potrzeb dziewczynek w kwocie 840 zł. (wyżywienie, środki czystości, odzież, opłaty za ośrodek małoletniej W., wydatki szkolne oraz ubezpieczenie) oraz wydatek rzędu 530 zł. tytułem ich udziału w kosztach utrzymania mieszkania zajmowanego przez małoletnie wspólnie z ojcem. Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I Instancji niewłaściwie jednak rozdzielił między osoby zobowiązane do alimentacji prawidłowo ustalone przez siebie koszty utrzymania małoletnich powódek przyjmując, iż pozwana winna łożyć na rzecz córek łączną kwotę 400 zł. miesięcznie, tj. po 200 zł. na rzecz każdej z nich.

Ustosunkowując się do treści zażalenia na wstępie należy zauważyć, iż w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji przedstawiciel ustawowy małoletnich domagał się zasądzenia na rzecz córek alimentów w łącznej kwocie 685 zł. miesięcznie. W piśmie z dnia 23 grudnia 2013 r. doprecyzował, iż domaga się zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanej do łożenia na czas trwania procesu na rzecz małoletniej A. kwoty 367,50 zł. miesięcznie oraz na rzecz małoletniej W. kwoty 317,50 zł. miesięcznie. Dopiero zaś w wytoczonym zażaleniu wskazał, iż domaga się podwyższenia zabezpieczonych alimentów odpowiednio do kwoty 1.000 zł. i 750 zł. Trzeba w tym miejscu przypomnieć, że zgodnie z art. 383 k.p.c., w postępowaniu zażaleniowym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami. Proces cywilny charakteryzuje się dynamiką. W jego toku może dochodzić do zmian przedmiotowych, które w postępowaniu zażaleniowym podlegają ograniczeniom wskazanym w tym przepisie. Choć zażalenie zmierza do ponownego rozpoznania sprawy, a nie tylko do sprawdzenia wyroku na tle materiału procesowego, którym dysponował Sąd I instancji, to jednak postępowanie zażaleniowe zawiera pewne ograniczenia w porównaniu z postępowaniem przed sądem niższym. Przedmiotem procesu przed sądem odwoławczym może być bowiem w całości lub części tylko to, co było przedmiotem procesu przed I instancją albo to, co się z nim stało do chwili zamknięcia rozprawy w tej instancji. Dlatego też w II instancji nie można rozszerzać żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami. Zmiana powództwa jest zatem dopuszczalna tylko przed sądem I instancji. Uszło uwagi skarżącego, że w zażaleniu dokonał niedopuszczalnej zmiany żądania pozwu, które zakreślało granie wyrokowania Sądu Okręgowego. Wniosek zażalenia obejmuje bowiem żądanie zmiany zaskarżonego postanowienia i zabezpieczenia alimentów do kwoty 1.000 zł. na rzecz córki A. i 750 zł. na rzecz córki W.. Natomiast przedmiotem procesu przed Sądem Rejonowym było żądanie zabezpieczenia powództwa do kwoty 367,50 zł. miesięcznie na rzecz młodszej córki oraz do kwoty 317,50 zł. na rzecz starszej z córek. Tym samym, Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie, był związany żądaniem zgłoszonym przez stronę powodową w pozwie, nie zaś dopiero w postępowaniu zażaleniowym.

Jak już wcześniej wskazano obowiązek zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka, spoczywa na rodzicach, stosownie do ich możliwości zarobkowych i majątkowych. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy nie właściwie ustalił, iż możliwości zarobkowe pozwanej pozwalają jej łożyć na utrzymanie córek zaledwie po 200 zł.

miesięcznie na rzecz każdej z nich. Zauważyć bowiem należy, iż co prawda przedstawiciel ustawowy małoletnich nie uprawdopodobnił wysokości dochodów uzyskiwanych przez J. W. (1), jednak jak wynika z jej zeznań złożonych w sprawie (...), obecnie posiada ona zatrudnienie i pracuje do godziny 17.00 (dowód: zeznania J. W. (2) k. 75 v. akt (...)). Wobec nie przedłożenia przez pozwaną zaświadczenia o wysokości jej dochodów, Sąd Odwoławczy uznał, iż jej możliwości zarobkowe z pewnością nie są niższe od najniższego miesięcznego wynagrodzenia, które obecnie wynosi 1.680 zł. brutto. Zauważyć bowiem należy, iż pozwana jest z wykształcenia technikiem poligrafem i nie sprawuje osobistej pieczy nad małoletnimi córkami. Jest więc osobą w pełni dyspozycyjną. W konsekwencji powyższego oraz wobec nie wykazania przez przedstawiciela ustawowego małoletnich zwiększonych kosztów utrzymania córki A., Sąd Okręgowy uznał, iż przez czas trwania postępowania w niniejszej sprawie, pozwana winnałożyć na rzecz małoletnich powódek kwotę o 100 zł. wyższą od zasądzonej przez Sąd Rejonowy, tj. po 300 zł. na rzecz każdej z dziewczynek. Przedmiotowa kwota nie wykracza poza możliwości zarobkowe pozwanej. Pozostała zaś pozwanej po odliczeniu renty alimentacyjnej kwota powinna wystarczyć na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb. W ocenie Sądu zasądzona od pozwanej kwota 600 zł. miesięcznie, uzupełniona przez również zobowiązanego do ponoszenia kosztów utrzymania dzieci M. W., powinna zaspokoić potrzeby małoletnich w podstawowym zakresie. Zauważyć wszak należy, iż sytuacja materialna ojca dziewczynek uległa w ostatnim czasie niewielkiej poprawie. Jak wynika bowiem z przedłożonej przez niego decyzji Prezydenta Miasta B. z dnia (...).r., od (...).r. wysokość przyznanego mu świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia z pacy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania opieki nad niepełnosprawną córką A., wzrosło z kwoty 620 zł. do 800 zł. (dowód: Decyzja nr (...) k. 10 i 55 akt). Z początkiem zaś 2015 r. jego wysokość będzie się kształtować na poziomie 1.200 zł. miesięcznie.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie we wskazanym w sentencji zakresie.